1. वासस् *n.* Gewand, Kleid, Rock; *Du.* Ober- und Unterkleid.
2. वासस् *n.* Nachtlager.
वासात्य dämmerig, Dämmerungs-.
वासार्थम् um zu wohnen *o.* zu nächtigen.
1. वासिन् (—°) gekleidet in.
2. वासिन् (*meist* —°) wohnend, verweilend, lebend in.
वासिष्ठ, *f.* ई von Vasishṭha stammend.
वासुकि *m. N. eines Genius, sowie des myth. Schlangenkönigs.*
1. वासुदेव *m. patr. N. Vishṇu-Kṛshṇa's; Mannsn. überh.*
2. वासुदेव auf Kṛshṇa (*s. vor.*) bezüglich.
वासू *f.* Mädchen.
वासोद *u.* °दा ein Gewand schenkend.
वास्तव, *f.* ई wirklich, real.
वास्तव्य (am Platze) übrig geblieben; ansässig in (—°); *m.* Einwohner.
वास्तु *n.* (*m.*) Stätte, Haus und Hof, Gemach.
वास्तुकर्मन् *n.* Hausbau.
वास्तुज्ञान *n.* Baukunst.
वास्तुदेव *m.*, °देवता *f.* Hausgottheit.
वास्तुविद्या *f.* Baukunst.
वास्तुविधान *n.* Hausbau.
वास्तोष्पति *m.* der Genius der Hofstätte.
वास्तु übrig geblieben; *n.* Überreste.
1. वाह *s.* 2. वह्.
2. वाह्, वाहते drängen, drücken.
वाह fahrend, ziehend, fliefsend (—°). *m.* Zugtier, Pferd, Wagen (*adj.* —° reitend auf, fahrend in); das Ziehen, Fahren, Reiten.
वाहक Träger (*f.* °हिका -in); Kutscher.
वाहतक *s.* बार्हतक.
वाहन fahrend, tragend, bringend (—°). *n.* Zugtier, Wagen, Schiff, Heerestross (*adj.* —° fahrend, reitend u. s. w. auf); das Ziehen, Fahren, Reiten. *f.* आ Heer.
वाहस् *n.* Darbringung (*r.*).
वाहस *m.* Boa.
वाहितर् *m.* Führer.
वाहिता (—°) das Fliefsen.
वाहिन् fahrend, ziehend, fliefsend nach, zuführend, bringend (—°); dahinfahrend (*intr.*). *m.* Wagen. *f.* वाहिनी Heereszug, Heer.
वाहिनीपति *u.* °नीश *m.* Heerführer.
वाहिष्ठ (*Superl.*) am meisten führend.
वाहीक *s.* बाहीक.
वाह्य gefahren, gezogen, geritten werdend. *n.* Zugtier, Gefährt; *Abstr.* °त्व *n.*
वाह्लि *u.* °क *s.* बाह्लि *u.* °क.
1. वि *m.* Vogel (*oft bildl.*).
2. वि auseinander, hinweg, hindurch, ver-, zer- (—° *meist im Verb. u. Nomen*).
विंश् der zwanzigste, zwanzigfach. *m.* (*mit u. ohne* अंश *o.* भाग) ein Zwanzigstel. *n.* ein Zwanzig.
विंशक um zwanzig vermehrt, zwanzigfach. *n.* = *vor. n.*
विंशत् (°—) zwanzig.
विंशति *f.* ein Zwanzig.
विंशतिक zwanzigjährig *o.* zwanzigfach.
विंशतितम *u.* विंशतिम der zwanzigste.
विंशतिशत *n.* hundertzwanzig.
विंशांश *m.* der zwanzigste Teil.
विंशिन् aus zwanzig bestehend.
विक *m. Mannsname.*
विकच kahlköpfig, offen (*Blüten*); glänzend, prangend von (—°).
विकचय्, °यति öffnen; *p.p.* विकचित.
विकट ungewöhnlich grofs, weit, ungestalt, ungeheuer, grausig. *n. adv.*
विकत्थन prahlend; *m.* Prahler. *n.* (*u. f.* आ) das Prahlen, Grofsthuerei.
विकत्था *f.*, विकत्थित *n.* = *vor. n.*
विकम्पिन् zitternd.
विकरण verändernd; *m.* (*mit u. ohne* प्रत्यय) Spezifikator (*g.*). *n.* Veränderung, Modifikation.
विकर्ण auseinanderstehende Ohren habend; ohrenlos *d. i.* taub. *m.* Art Pfeil, *Mannsn.*
विकर्तन zerschneidend, zerteilend. *m.* Sonne.
विकर्तर् *m.* Umwandler.
विकर्त्तर् *m.* Zerschneider, Zerleger.
विकर्मक्रिया *f.* das Thun unerlaubter Handlungen, schlechte Führung.
विकर्मन् *n.* unerlaubte Handlung; *Adj.* einer u. H. nachgehend.
विकर्मस्थ *u.* °कर्मिन् = *vor. Adj.*